

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminy Miasta E.
przeciwko R. P.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 listopada 2016 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego w E.
z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w E. odrzucił apelację powódki Gminy Miasta E. od wyroku Sądu Rejonowego w E. z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie przeciwko R. P.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik powódki wezwany został do uzupełnienia w terminie tygodniowym – pod rygorem odrzucenia apelacji – jej braku przez dołączenie pełnomocnictwa „za okres od 10 listopada 2015 r.” Do pisma procesowego z dnia 16 maja 2016 r. pełnomocnik dołączył pełnomocnictwo do reprezentowania Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta E.

Sąd Okręgowy podniósł, że dołączone pełnomocnictwo nie służyło wykazaniu umocowania pełnomocnika do reprezentowania powódki, tj. Gminy Miasta E., ponieważ umocowywało do reprezentowania Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta E. Oznacza to, że pełnomocnik powódki nie uzupełnił w terminie braku apelacji. W związku z tym w myśl art. 373 k.p.c. apelacja powódki podlegała odrzuceniu.

Zażalenie na postanowienie z dnia 24 maja 2016 r. wniosła powódka. Zarzuciła naruszenie przepisu art. 373 w zw. z art. 130 k.p.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w E. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzucając naruszenie art. 373 w zw. z art. 130 k.p.c. powódka utrzymuje, że wezwanie do uzupełnienia braku apelacji przez dołączenie pełnomocnictwa „za okres 10 listopada 2015 r.” było nieprecyzyjne. Sąd Okręgowy nie wyjaśnił bowiem, na czym powinno polegać uzupełnienie pełnomocnictwa dołączonego do pisma z dnia 10 listopada 2015 r. W toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie było ono kwestionowane przez Sąd. Przyznając, że w wykonaniu wezwania od usunięcia braku apelacji pełnomocnik powódki dołączył niewłaściwe pełnomocnictwo, powódka podniosła, że Sąd Okręgowy powinien był potraktować je jako omyłkowo dołączony załącznik i wezwać ją do wyjaśnienia omyłki i przesłania pełnomocnictwa udzielonego przez Prezydenta Miasta E. jako organu reprezentującego Gminę Miasto E. Oczywiście omyłka nie powinna natomiast skutkować odrzuceniem apelacji i uniemożliwieniem merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd drugiej instancji.

Lektura akt sprawy pozwala na stwierdzenie, że do pisma procesowego z dnia 10 listopada 2015 r. pełnomocnik powódki w rzeczywistości nie załączył żadnego pełnomocnictwa, gdyż nie ma go w tych aktach. Wyjaśnia to, dlaczego Sąd drugiej instancji wezwał do usunięcia braku apelacji przez dołączenie pełnomocnictwa. Jego brak nie został bowiem dostrzeżony – od dnia 10 listopada 2015 r. – przez Sąd pierwszej instancji. W tych okolicznościach

wezwanie do uzupełnienia braku apelacji nie może być uznane za niejasne lub nieprecyzyjne.

Nie ulega wątpliwości, że pełnomocnik powódki nie dołączył – na wezwanie – właściwego pełnomocnictwa do reprezentowania powódki, lecz pełnomocnictwo do reprezentowania innego podmiotu – Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta E.. Jest więc oczywiste, że w takiej sytuacji brak apelacji nie został usunięty i musiała ona zostać odrzucona (art. 373 zd. 3 k.p.c.).

Nie było podstaw – wbrew oczekiwaniom powódki – do wzywania jej przez Sąd drugiej instancji do wyjaśnienia kwestii dołączenia błędnego pełnomocnictwa i do tego, aby dołączyła właściwe pełnomocnictwo. Oznaczałoby to bowiem, że byłaby ona ponownie wzywana do uzupełniania braku apelacji, co jest w świetle art. 373 zd. 3 k.p.c. wykluczone.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

aj

r.g.